

et donorkort eller andet. Jeg udelukker ikke noget, men jeg tror, det vil efterlade en meget, meget, meget, meget stor patientgruppe, som der så ingen oplysninger vil være om i forbindelse med en indlæggelse.

Men det er jo ikke i sig selv et argument for, at folk, som pr. definition har sagt, at de ikke vil deltage i nogen forsøg, ikke får en mulighed for at markere det. Det vil jeg gerne diskutere konkret.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det var netop for at understrege, at jeg ikke synes, vi alle sammen skal gå rundt med et acceptkort, hvor der står, at vi gerne vil gøre det. Men den hele til halve promille af befolkningen, der gerne vil have sig det frabedt, skal vi ikke udelukke en realistisk mulighed for at få noteret et sted, at der er nogle hensyn til deres retssikkerhed, som vi andre skal respektere.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Sådan forstod jeg også fru Karen Klint før, og det tager jeg meget gerne en diskussion om i det udvalgsarbejde, der nu går i gang.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Modsat fru Karen Klint er jeg af den opfattelse, at man skal gå rundt med et kort på sig og give tilsagn på forhånd, som jeg også redegjorde for i min ordførertale. Men det behøver jo ikke at være dette lille kort, for det virker sådan lidt old-fashioned, ikke? Må man godt sige old-fashioned, altså gammeldags? Vi har en række teknologiske redskaber osv. – fagre nye verden – som kan bruges til, at man hurtigt kan få en adgang til at se, hvad folk har sagt ja eller nej til, hvilket jeg netop har redegjort for.

Hvis man kan få lige så hurtig adgang til det elektroniske tilsagn fra de enkelte borgere, vil ministeren så se med venlige øjne på det i udvalgsbehandlingen?

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil sige, at udtrykket old-fashioned ikke er i nærheden af at ramme formandens grænser.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg forstod det også godt, selv om mine engelskfærdigheder ikke er de bedste.

Jeg er meget åben over for at diskutere udnyttelse af moderne teknologi. Jeg bliver bare nødt til at sige, at værktøjet skal stå mål med målet. Og der minder jeg om – men det tror jeg også kan foldes mere ud i udvalgsarbejdet – hvad det er for en retstilstand, der har været, før det EF-direktiv blev vedtaget, jeg tror, det var i 2001; en retstilstand, der har været i Danmark i en lang årrække, uden at nogen egentlig har følt anledning til at udfordre den eller sætte spørgsmålstegn ved den.

Jeg tror, at det for mange kyndige på området i virkeligheden er kommet lidt som en overraskelse, at det direktiv, som blev vedtaget – efter min hukommelse – i 2001, og som har haft et sæt andre formål, så har ført til den situation, at man de facto ikke har kunnet forske i inhabile patienter. Derfor er der selvfølgelig en grænse for, hvor bange vi skal blive for vores egen skygge, når vi i øvrigt historisk har kastet den endda meget langt uden egentlig at lade os gå på af det.

Men jeg er åben over for at diskutere det, for jeg kerer mig selvfølgelig også om patientens retssikkerhed, kerer mig også om hensynet til økonomi og bureaukrati.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg er ikke i tvivl om, at ministeren også kerer sig om økonomi og bureaukrati. Men at det har været en retstilstand tidligere, berettiger det jo ikke til at være en retstilstand i dag. Jeg sad ikke i Folketinget i 2002 f.eks., så det er jo aktuelt, at jeg så rejser debatten, nu hvor jeg tilfældigvis sidder her.

Jeg er glad for, at ministeren er parat til at kigge på de her ting, for vi er jo alle sammen interessererede i den hensigtserklæring, der ligger i det her lovforslag, netop om at udvikle forskningen på området. Det er der jo ikke nogen af os der siger nej til. Men det er lige præcis det her meget, meget tungtvejende spørgsmål om retssikkerhed for borgerne, der kommer til udtryk i sådan nogle situationer.

Så hvis Enhedslisten i udvalgsarbejdet kan fremvise nogle andre måder at gøre det på og man så i ministerens bagland og embedsmands-